

[Arne Bjerregaard]

Lad mig sige til socialdemokratiet, som fremkom med de almindelige bemærkninger, som vi hører i tide og utide, om at det er de store indkomster, som får fordele af vort forslag, at de store indkomster er revnede lige glade med vores forslag, dér betyder det intet. Nej, det er mellemindkomsterne, der får en fordel af det ved, at man netop giver familierne frihed til selv at vælge deres arbejdsfordeling, og man får nøjagtig den samme beskatning, uanset hvordan indkomsten i familien er kommet i hus.

Venstre, som var mere positivt sidste gang, vil godt være med til undersøgelsen, og det er vi da glade for, og vi er også glade for, at fremskridtspartiet ville være med til at undersøge mulighederne for og effekten af at gennemføre det.

SF vil bekæmpe vores forslag med næb og klør, fordi det er ensidigt familiebestemmende. Ja, det er fantastisk, at SF kan komme med det postulat. Det, SF fastholder, er simpelt hen, at SF med politiske midler vil bestemme familiemønsteret. Vi er altid gået ind for frihed, og vi går også ind for friheden her til, at folk selv kan bestemme deres arbejdsfordeling. Skatten skal være ens, uanset hvilken arbejdsfordeling man vælger i familien.

Hr. Bernhard Baunsgaards indvendinger kender jeg efterhånden til kedsommelighed.

Jeg troede sådan set, at radikale, SF og socialdemokratiet var vældig imponerede af, hvad ligestillingsrådet kommer med. Ligestillingsrådet har netop fremført, at vort forslag er den bedste måde at løse problemerne på. Derfor håbede jeg da, at de kunne gå ind for det, som siger, at hvad enten man er gift eller ej, skal det ikke have nogen indflydelse på skattesystemet; det mener jeg heller ikke, det skal sådan set være underordnet, man skal beskattes ens.

Jeg vil da håbe, at man f. eks. fra hr. Bernhard Baunsgaards side vil erkende, at vi i familiemæssig henseende nok må ændre en smule i sociallovgivningen, hvis disse intentioner også skal gælde på dette område. Vil man have det på det ene område, så må man sandelig også have det på det andet område.

Lad mig sige om de to andre forslag, at hvis vi ikke får vort forslag igennem – det er der intet der tyder på endnu, men så må vi vente et års tid til og så se, om man ikke, jeg havde nær sagt kommer til sandheds erken-

delse på dette område som på så mange andre områder – så er der i al fald i retsforbundets forslag noget, som vi vil se velvilligt på, og også i de konservatives forslag, hvis vi må tage bemærkningerne med i betragtning – jeg siger udtrykkelig: hvis vi må tage bemærkningerne til beslutningsforslagene med i betragtning.

Aase Olesen (RV):

To tredjedele af alle gifte kvinder har i dag selvstændigt erhverv, og derfor er presset for at få ophævet sambeskatningen voksende.

Det radikale venstre fik i 1975 vedtaget et forslag til folketingsbeslutning om en ophævelse af sambeskatningen. Når man ikke fik gennemført det, var det, fordi man herinde samtidig pålagde sig selv, at en sådan reform ikke måtte koste noget. Jeg tror, at man lige så godt med det samme kan indse, at vi ikke får rettet nogen skævheder på dette område, hvis det overhovedet ikke må koste noget.

Jeg tror, at besværlighederne mere er af psykologisk art end af økonomisk art, i hvert fald så længe vi bevæger os på skatteministerens område. Det bliver straks langt alvorligere, når vi går over på hans kollega socialministerens gebet. Hvis vi ikke finder ud af at gøre noget med hensyn til de sambeskattede hustruer og sambeskattede ægtefæller, så sker der nemlig bare det, at befolkningen selv finder ud af at ophæve sambeskatningen. Den tager så at sige sagen i egen hånd. Det har omkring 350.000 danske såkaldt papirløse allerede fundet ud af, og der vil blive flere og flere i de kommende år.

Det er simpelt hen for en del af disse 350.000 menneskers vedkommende et spørgsmål, om de har råd til at gifte sig. Jeg indrømmer blankt, at der er en masse andre motiver til at undlade at anskaffe sig en viesattest, men for den del, der rent faktisk ikke har råd til at gifte sig, er det en alvorlig sag, og jeg tror, den andel bliver større og større. Jeg synes, at man herindefra påtager sig et meget stort ansvar ved i virkeligheden at tvinge folk til at leve papirløst med den risiko, der er for samlevende par, i retning af problemer omkring arv og arveafgift og bolig og ikke mindst spørgsmål om børn og forældremyndighed.

Jeg vil derfor gerne opfordre skatteministeren til at tale et alvorsord med sin kollega